

▪ Proublávající mofety v místě zvaném Bublák. Foto Stanislav Wieser.

Bublák bublá u Plesné

Petr Krása, AOPK ČR Správa CHKO Slavkovský les a krajské středisko Karlovy Vary

V roce 2012 se začalo zvažovat a připravovat vyhlášení nového maloplošného chráněného území v nivě říčky Plesné, které by zahrnovalo jak zdejší geomorfologickou stavbu nivy spolu s vývěry minerálních pramenů a především plynů, tak i typickou mokřadní flóru a faunu. Po několika desetiletích by tak mohla být dokončena snaha o ochranu území, které bylo v 80. letech 20. století ohroženo tendencemi těžby peloidů pro lázeňské účely v lokalitě zvané Vackovec.

Údolí říčky Plesné, která je levostranným přítokem Ohře, představuje jednu z nejzachovalejších niv na území Karlovarského kraje. Tok v ní přirozeně meandruje v téměř celé své délce 29 km. Za geomorfologicky a funkčně nejzachovalejší část nivy lze považovat téměř 10 km úsek od Mlýnku po Hartoušov. Niva se zde svým krátkým, ale ostrým snížením výrazně odděluje od okolní převážně zemědělské krajiny a vytváří zachovalý přírodní prvek. Její charakter je nížinný s pomalejším tokem a s častým a rozsáhlým povodňovým rozlivem. Jedná se téměř o nepřístupné bažinaté území, kde se střídají

olšiny a vlhké, místy zrašelinující březiny s převládajícími neprostupnými porosty chrastice rákosovité a dalšími mokřadními porosty. Vedle těchto rozsáhlých porostů se zde nacházejí i vlhké trávníky se smilkou tuhou a čertkusem lučným nebo dokonce i zrašelinělé a slatinné půdy s typickou flórou. Určitá izolovanost území a ponechání toku jeho přirozeným projevům zde dlouhodobě umožňují existenci bobří rodiny, která si tu pravidelně staví své hrady a hráze.

Podíváme-li se do turistické mapy Ašsko a Chebsko (č. 1 edice KČT), nalezneme v nivě toku Plesná mezi obcemi Milhostov a Vackovec vyznačenou přírodní zajímavost zvanou Bublák. Pod stejným názvem a ve stejném místě je evidovaná významná geologická lokalita. Pokud do těchto míst vyrazíme do terénu, spatříme četné vulkanické projevy v podobě mofet s výraznými vývěry plynů probublávajícími v ose geologického zlomu v zavodněných trhlinách sahajících do značných hloubek. Ve složení vulkanické exhalace převládá svými 99 % oxid uhličitý, který doplňují další plyny, jako například

izotopy hélia, u nichž tu byla naměřena nejvyšší koncentrace v Evropě. Zdejšímu vulkanologickému výzkumu se věnuje univerzita v německé Jeně.

Nedaleko od lokality Bublák, u silnice západně od Hartoušova, se nachází další soustředěnější místo s vývěrem plynů, tentokrát registrované jako významný krajinný prvek nazývaný Hartoušovské mofety. Místo je vybaveno krátkými povalovými chodníčky umožňujícími nahlédnout do mofet a opatřeno také naučnou tabulí s geologickou tematikou.

Z předchozích řádků, stručně popisujících nivu Plesné, je zřejmé, že se nacházíme v poměrně rozmanitém území, které rozhodně nevydalo většinu ze svých zajímavostí a předností. Současné střípkovité znalosti o něm jsou tak jen důvodem věnovat se okolí Bubláku důkladněji.

Literatura:

Skácelová Z. (2006) et Gürtlerová P. (2009): Geologické lokality: Bublák. – Česká geologická služba. Online: <http://lokality.geology.cz/2537>.

Kumpera J. (2004): Řeky a říčky Karlovarského kraje. – Agentura Ekostar, Plzeň.

Wieser S. (1986): Za přírodou Chebské pánve. – Naší přírodou, 11/86, str. 247–249.

Wieser S. (1987): Ložisko Krásno – smutná kapitola z ochrany přírody. – Naší přírodou 2/87, str. 32–35.

- ▶ Jedny z četných probublávajících mofet. Foto Petr Krása.
- ▼ Zimní tok Plesné. Foto Petr Krása.

